

Bemærkninger til forslaget

Venstre og Det Konservative Folkeparti har igen i denne folketingssamling sat regelforenkling og afbureaukratisering højt på dagsordenen. I flere undersøgelser har erhvervslivet udpeget regelforenkling og afbureaukratisering som et af de vigtigste områder, hvor forbedringer vil styrke konkurrenceevnen og effektiviteten i virksomhederne. Senest i en undersøgelse foretaget af Dansk Industri, hvor 78 pct. af virksomhederne udpeger de administrative byrder som den væsentligste forretningsmæssige hindring. Desværre står regelforenkling og afbureaukratisering ikke lige så højt på den politiske dagsorden hos regeringen. Arbejdet med at lette virksomhederne for administrative byrder mangler politisk prioritering og vilje. Nærværende forslag er en genfremsættelse af beslutningsforslag B 9 fra folketingsåret 1998-99 og er et led i en række konkrete beslutningsforslag om regelforenkling.

Skal omfanget af administrative byrder og mængden af regler nedbringes effektivt, kræver det, at to betingelser er opfyldt:

1. Der skal være en politisk målsætning om deregulering, og i lovgivningsapparatet skal der være indbygget en bevidst holdning, som systematisk forebygger, at lovgivningen medfører flere administrative byrder end højst nødvendigt.
2. Der skal være politisk fokus på arbejdet med at nedbringe de administrative byrder, og arbejdet skal have topprioritet.

Ingen af disse betingelser er opfyldt i dag.

De spæde tiltag, som regeringen har sat i gang, har ikke karakter af deregulering. Der er ikke tale om, at man afskaffer de regler, som ligger til grund for de administrative byrder, så byrderne på den måde helt forsvinder. Det eneste, regeringen har taget initiativ til, er, at den gennem anvendelse af ny teknologi vil forsøge at gøre det lettere for virksomhederne at løfte de byrder, de nu engang er blevet pålagt. Og så vil den understøtte etableringen af såkaldte erhvervsservicebureauer, som mod betaling løser administrative opgaver for virksomhederne.

Samtidig savner arbejdet med at lette virksomhederne for administrative byrder politisk bevågenhed, efter at ansvaret for arbejdet er flyttet fra Erhvervsministeriets departement og til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen.

Det vil Venstre og Det Konservative Folkeparti gøre noget ved. Derfor foreslås det, at der etableres en dereguleringsenhed i Statsministeriet med direkte reference til statsministeren og med følgende beføjelser:

Arbejdsfeltet for den nye enhed skal være regelforenkling og fjernelse af administrative byrder. Enheden skal overvåge og koordinere indsatsen på området. Det skal både ske i forhold til planlagt ny lovgivning og allerede eksisterende lovgivning. I den forbindelse vil det være naturligt organisatorisk at lægge Erhvervsministeriets Testpanel ind under dereguleringsenheden.

Dereguleringsenheden skal udøve sine aktiviteter på tværs af samtlige ministerier og på en sådan måde, at det enkelte ministerium ikke kan afsondre sig fra dens virkefelt.

Som udgangspunkt skal forpligtelsen til at nedbringe mængden af regler og administrative byrder påhvile hvert ministerium og gælde i forbindelse med ethvert påtænkt initiativ, men dereguleringsenheden skal have pligt til at påse, at de enkelte ministerier lever op til deres ansvar.

Rekrutteringen af medarbejdere til dereguleringsenheden skal i videst muligt omfang ske fra det private erhvervsliv, og det skal gennem åremålsansættelse sikres, at medarbejderne ikke i for høj grad bliver en del af systemet.

I Storbritannien har man gode erfaringer, efter at arbejdet med regelforenkling og lettelse af administrative byrder har fået politisk opmærksomhed og det overordnede ansvar er blevet forankret hos én minister. Storbritannien har således i 1994 indført "The Deregulation and Contracting Out Act". Der er udnævnt en minister for deregulering, hvis ministerium er ansvarlig for deregulering af den offentlige sektor. Herudover er der nedsat en "Deregulation Task Force" (DTF) med det formål at rådgive regeringen om,